

1850-03-13

AFSENDER

Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Weiby

Arkivplacering:
Mappe 10 nr. 51

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard fortæller, at hun ikke har det så godt i sit sind.

TRANSSKRIFTION

Weiby d. 13de Marts 1850

Kjære Peter!

Inderlig hjertelig Tak, for Dit kjære Brev og for al den Kjærlighed det udtaler. Du har med Rette kunet ventet det besvaret før end nu, men det var mig ikke [Overstreget: let] saa nemt. At takke for Dine kjærlige Ord og sige hvor godt det have gjort mig, kunde jeg sagtens, men fyldestgørende at besvare Dine Spørgsmaal det veed jeg endnu ikke om jeg kan. Det er rigtignok sant at jeg ikke er Let og glad i Sindet men hvorfor jeg ikke er det veed jeg ikke, naar jeg betragter min Stilling fra alle Sider da erkjender jeg at den er ret god og giver ingen retfærdig Grund til Klage og dog piner enhver lille Ulempe mig som det daglige Liv medfører og skjøndt jeg paa samme Tid erkjender at den er for liden til at virke saaledes saa kan jeg dog først langsomt betvinge den Modløshed den paafører mig. Naar der indtræffer en Afvexling i det daglige, saa fordriver den strax denne Stemning, men det beviser intet thi vedvarende Adspredelse noget længe bliver jeg snart træt der af, og vilde længes efter i Stilhed at kunde samle mine Tanker.

●2●

Jeg maa altsaa søge Grunden i mit Indre thi var det i Harmonie med sig selv vilde det ydre Liv forvist ikke falde besværligt, jeg vilde være utaknemmelig for al den Kjærlighed jeg nyder, og al den Frihed hvormed jeg kan bevæge mig her i mit Hjem om jeg tænkte anderledes. Naar jeg altsaa nu vender mig til mit indre [Overstreget:sig] Liv og efterspører, hvad jeg da mest ønsker, mest savner, og mest længes efter, da bliver dette saavidt jeg kan skønne saaledes. Jeg har en Ahnelse om at, der er en rig og deilig Verden for Tankerne at leve i, som gjør lykkelig om man saa er ganske ene, naar Tankerne have fundet den da føler man [Overstreget:det] hvor stort, det Store er, hvor smukt det Smukke er og hvor sandt det Sande er, og hvor smaat det Smaa er, jeg kan fatte hvor stærk og lykkelig jeg vilde være om mine Tanker blev saa klare og derfor ønsker og savner jeg det. Dog [Overstreget:staar] denne Tilstand betragter jeg ikke som i sin Helhed opnaaelig men som Maalet for min Stræben gennem hele Livet at kunde komme den saa nær som mulig. Ved at see omkring mig kan jeg Ingen finde der tilsyneladende har samme Maal som jeg, de have andre Interesser, de bedømmer og betragter alt fra

en anden Side end jeg, og dog ikke saaledes at jeg kan finde

●3●

noget lærerigt deri, thi det er som gamle [?Sagn] af lang Ensformighed svækkede Gemytter der betragter alt med en vis sløv Ensidighed vis Feil jeg kan føle men ikke forklare eller overbevise, jeg blive derfor tilbagerognet i mig selv og haaber at bevare mig for al Paavirkning men denne bestandige Aarvaagenhed gør mig saa Træt og sommetider ganske forvirret naar jeg kommer til at tænke om mine Meningers Rigtighed og alle Støttepunkter for mine Tanker forsvinder, og kun Kamp gjør at jeg aldrig er hjemme i mit Hjem. Thi Aanden i mit indre Hjem og mit indre Liv er i Strid og saalænge jeg ikke har naaet [Overstreget:det] den [Sikkerhed] i mine Tanker og Overbevisninger som hæver mig over denne Strid saalænge maa jeg føle mig fremmed. Vil Du kjære Peter kunde faa nogen Mening af hvad jeg har for skrevet, jeg betvivler det, men jeg havde bestemt at gjøre et Forsøg thi jomere jeg [?] jomere fremmed blev jeg for Dig, betragt det som det det er, en Beskrivelse af noget [jeg] [Overstreget:?] ikke ret forstaaer [Overstreget:sætning] men Du vil dog kunde see det ikke er andet end nu af disse Tilstande som de fleste Mennesker vist engang imellem har prøvet og som man med Guds Hjælp omsider [Overstreget: for] arbejder sig ud af.

●4●

Det vil gjøre mig godt, om Du vil svare endog thi Svar kan jeg næppe læse høit, og det er da saa tomt for de andre intet at faae, de længes jo ligesaameget som jeg efter Brev. Madam Jensen er nu i Bedring og kan være noget oppe hver Dag. Jeg skal hilse Dig at det er meget uartigt saaledes at gjøre Nar af Din Moders Skrift med Molbechs Ordbog og [?] Kokkepige, men endnu værre er det dog at Du ikke sendte Glassene til Urtekræmmeren, saa at Du kunde faa mere Fløde, thi den skulde sikkert blive meget god.

Lev vel Kjære Peter med mange kjærlige Hilsner fra Moder og Jomfruen er jeg Din hengivne

Wilhelmine Skovgaard

Jeg har af en Feiltagelse forseglet Georgias Brev, me har taget det af igjen, saagodt jeg kunde, da jeg ikke kunde lide at sende Dig det forseglet

[illegible]

[The following page contains faint, mostly illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side.]

Ad vilgjöör mig god, ann dii vil fura sæð
þi þar þu þu þu vil dii þu mig, ann ann
dii þuinnar ladi la ad þu vil þu þu þu
þi alid þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu

Þaðan þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu

þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu

þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu

Wilhelmine Thorgaard

þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu